

saadanne Gjenstande, som Flertallet af Folket bruger, eller med andre Ord, som den simple Del af Befolkningen bruger. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg antager, at den ærede Ordfører vil udtale sig om, hvad der rigtig er fremkommet fra den ærede Minister.

Ordføreren. Jeg skal give den ærede Minister forsaavidt Ret, som han bemærkede, at det Giendommelige ved denne Sags Behandling skyldes den Maade, hvorpaa Udvalget har taget Sagen. Forsaavidt skal jeg give den ærede Minister Ret, som det Giendommelige ved Sagens Behandling ganske vist vilde være indgaaet, saafremt Udvalget havde taget fuldstændig eller i det Væsentlige imod Forslaget, som det forelaa; men naar Udvalget staar paa et andet Standpunkt, som det tror at burde skaffe Indgang ved en Leilighed som denne, saa har det ikke set sig i Stand til at gaa den Vej, og saa have vi meget maattet beklage, at vi ikke overfor os have haadt en Minister, der har besiddet større Gave til at forhandle med Udvalget, end den ærede Minister ifølge sin egen Bemærkning har haadt. Derfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) skal jeg indskrænke mig til yderst saa Ord. Det ærede Medlem befinder sig i et noget irriteret Stemning, hver Gang han kommer til at berøre Spørgsmaalene om Told- og Indkomstkæt og delige. Det er en irriteret Stemning, som hidrører fra den uheldige Tilbragelse, der overgik hans Lovforslag, og som vil holde sig, lige indtil han har faaet Opreisning derfor. Den Uttring, som han ved denne Leilighed fandt sig foranlediget til at fremkomme med, at „de paa den anden Side“ til hvilken ogsaa jeg hører, thi jeg hører ogsaa til den Side, til „dem derovre“ — lade sig lede af Hensyn til Partistillingen og ikke af Hensyn til selve Sagen, skal jeg scribe paa denne Stemnings Regning. Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet om Værditolden tilbørlig henholde mig til, hvad den ærede Minister har sagt, og skal kun tilføje, at Værditold nok kan finde Sted ved enkelte store Artikler, ved Klaverer og Klaviaturinstrumenter, som angives og indføres enkeltvis, men man kan ikke bruge den ved Artikler, som indføres og fortoldes i Partier. Der er ikke noget europæisk Land, som har indført Værditold for alle Artikler; men der er et Par Lande f. Ex. England og Belgien, der have indført den for enkelte Artikler, og i disse Lande har Erfaringen vist, at der indkommer omtrent $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ mindre for disse Artikler end man ad anden Vej kan vide, at der skulde være indkommet. Der fremkommer Besvigelser ad denne Vej, som det ikke er ønskeligt, at Lovgivningen skulde give Anledning til. Noget Dignende gælder med Hensyn til et Par andre Endringsforslag, som ere stillede af et Mindretal, nemlig først det, der handler om Silkevarer. Det er naturligt, at vi ønske, at Silke kommer til at

svare en saa høj Told, som det paa nogen Maade kan bære; men der er fornuftigvis en Grændse for enhver Told, som ikke kan overskrides, og denne Grændse fremkommer, naar det viser sig, at uagtet Forbruget og ogsaa Indførselen af Artikler stiger, saa aftager dog Toldindtægten; og dette har vist sig paa bestemt Maade i de sidste Aar for Silkevarers Vedkommende. Der er al Grund til at antage, at da Lørus er stegen, er Forbruget af Silkevarer ogsaa stegen, men der er ikke destomindre i de senere Aar fortoldet mindre. Dertil kommer en anden Omstændighed, nemlig at i Sverrig er Silketolden næppe halv saa stor som hos os, og hvor der er en saa nær lige overfor liggende Ryst, er der stor Opfordring til at smugle. At forhøje Tolden yderligere vilde meget let bevise Smugleri, og vi hade en temmelig frisk Erfaring i saa Henseende, nemlig den, at for en Del Aar tilbage, da Tolden paa Silkevarer i Sverrig var betydelig højere end her, fandt en saadan Indsmugling Sted til Sverrig fra dansk Side. Jeg skal derfor opfordre Thinget til at forlæste det Forslag, som er stillet om Forhøjelse af Tolden paa Silke. Noget Dignende gælder dernæst med Hensyn til Tolden paa Galanterivarer. Indførselen af disse Artikler stiger, men Fortoldningen aftager; den er aftagen med 10 til 12 pCt, naar vi sammenligne de 3 Aar fra 1866—69 med de 3 Aar fra 1869—72, uagtet, som Alle bekiendt, Indførselen i det Hele er stegen. Det er rigtigt, hvad den ærede Minister har sagt om denne Position, at en hel Del af de derunder hørende Artikler ere af saa ringe Værdi, at de vanskeligt kunne bære en Told af en Marks Penge, medens der paa den anden Side ganske vist er mange andre Artikler, hvorefter man gjerne kunde beregne en Dalers Penge pr. Pd. i Told. Men der er en Del Del, som det gaar ud over, og fremdeles ere Galanterivarer ikke udelukkende Luxusartikler; der er en stor Del Artikler, som fortoldes og nødvendig maa fortoldes under samme Position, som ere Nødvendighedsartikler. Den ærede Minister gjorde en Bemærkning med Hensyn til et Endringsforslag, som det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har stillet, som jeg dog ikke skal lade staa uimodsaet, uagtet jeg ikke har været med til at stille Forslaget. Det dreier sig om Udskillelsen mellem simple hvide hule Varer og simple brune og grønne hule Varer. Jeg tror ikke, at det Forslag er rigtigt, efter som det i mange Tilfælde kan være vanskeligt at gjøre Forskel, og i saa Henseende er jeg tilbøielig til at slutte mig til Administrationen. Naar den siger: Vi kunne ikke gjøre Forskel, saa er det noget, vi ikke i Udvalget kunne indlade os paa at bedømme; det ligger udenfor vor Evne og Opgave at sige, hvorvidt der kan gjøres Forskel. Naar Regjeringen siger: Vi kunne gjøre Forskel, saa kan der gjøres Forskel, og naar Regjeringen siger: Der kan ikke gjøres Forskel, saa kan der ikke gjøres Forskel. Derfor man